

DECIZIE

06 iulie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele ședinței, – Svetlana Filincova,
Judecători – Dumitru Mardari, Maria Ghervas

examinînd recursul declarat de către Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.52/202,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Apă Canal Chișinău” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.52/202, intervenient accesoriu Radu Cebotari, privind încasarea sumei,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, prin care a fost respins demersul de scutire de la plata taxei de stat și nu s-a dat curs cererii de apel,

c o n s t a t ă :

La 07 noiembrie 2013 societatea pe acțiuni „Apă Canal Chișinău” (în continuare SA „Apă Canal Chișinău”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.52/202 (în continuare ACC nr.52/202), solicitînd încasarea sumei de 324 136,60 lei cu titlu de datorie.

În motivarea cererii a indicat că SA „Apă Canal Chișinău”, în baza contractului nr.52002201 încheiat cu ACC nr.52/202, prestează servicii de alimentare cu apă și evacuare a apelor uzate. Încălcînd obligațiile contractuale, ACC nr.52/202 nu a achitat plata pentru serviciile prestate în perioada 08.2009 – 09.2013.

În scopul redresării acestui litigiu, în adresa ACC nr.52/202 a fost expedită somația nr.11.4-08/1705 din 15 octombrie 2013.

Prin încheierea Judecătoriai sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 01 noiembrie 2015, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu pe lîngă pîrît Radu Cibotari.

Prin hotărîrea Judecătoriai sectorului Rîșcani municipiul Chișinău din 23 decembrie 2015 a fost admisă cererea de chemare în judecată depusă de SA „Apă Canal Chișinău”. A fost încasat de la ACC nr.52/202 în beneficiul SA „Apă Canal Chișinău” datoria în sumă de 276 934,26 (două sute șaptezeci și șase mii nouă sute

treizeci și patru) lei pentru perioada anilor ianuarie 2010 – septembrie 2013 și cheltuielile de judecată care includ taxa de stat în sumă de 8 308,03 lei (opt mii trei sute opt) lei, în total suma de 285 242,29 (două sute optzeci și cinci mii două sute patruzeci și doi) lei.

La 24 decembrie 2015 ACC nr.52/202 a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond, solicitînd casarea acesteia și respingerea cererii de chemare în judecată.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 03 martie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de ACC nr.52/202 și s-a comunicat apelantului necesitatea prezentării cererii de apel motivate.

Ulterior, ACC nr.52/202 a prezentat cerere de apel cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul, formulînd totodată și un demers privind scutirea de la plata taxei de stat.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 a fost respins demersul ACC nr.52/202 privind scutirea de la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel. Nu s-a dat curs cererii de apel și s-a acordat ACC nr.52/202 un termen de 10 zile din momentul recepționării încheierii nominalizate pentru achitarea taxei de stat în sumă de 6 131 (șase mii una sută treizeci și unu) lei.

La 27 mai 2016 ACC nr.52/202 a contestat cu recurs încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, solicitînd casarea integrală a încheierii recurate și scutirea de la plata taxei de stat.

În motivarea cererii a indicat că instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat eronat legea.

Susține că la 29 octombrie 2013 a avut loc adunarea locatarilor ACC nr.52/202 la care a fost ales noul consiliu de administrare, care la rîndul său l-a destituit din funcție pe ex-președintele ACC nr.52/202. Datoriile s-au creat din cauza activității defectuoase ale ex-președintelui, fiind sesizat în acest sens organul de urmărire penală.

Mai indică recurentul că ACC nr.52/202 nu dispune de mijloace bănești, conturile bancare sunt blocate și nu poate achita datoriile pentru alte servicii comunale.

Studiind materialele dosarului, în raport cu temeiurile invocate în recurs și prevederile Legii, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ACC nr.52/202 este neîntemeiat și necesită a fi respins, din următoarele motive.

În speță, la 24 decembrie 2015, ACC nr.52/202 a contestat cu apel hotărîrea instanței de fond (f.d.123).

Conform art.364 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărîre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Conform art.365 alin.(1) lit.d) din Codul de Procedură Civilă, în cererea de apel se indică motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul.

Conform art.368 alin.(1) din Codul de Procedură Civilă, dacă cererea de apel nu întrunește condițiile prevăzute la art.364 și 365 și dacă cererea este depusă fără plata taxei de stat, instanța de apel dispune printr-o încheiere să nu se dea curs cererii, acordând apelantului un termen pentru lichidarea neajunsurilor.

În acest sens, instanța de apel, ghidându-se de prevederile legale citate supra, în mod just a dispus de a nu da curs cererii de apel, în condițiile în care nu au fost respectate exigențele stabilite de lege.

Ulterior, instanței de apel i-a fost prezentată cererea de apel motivată și înaintat un demers privind scutirea parțială de la plata taxei de stat.

Conform art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, persoana fizică sau juridică poate fi scutită de judecător (de instanța judecătorească) de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Se cere a fi precizat că scutirea de la plata taxei de stat, prin prisma art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, este un drept al instanței de judecată, dictat de capacitatea reală a justițiabilului de a achita taxa de stat calculată conform Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03.12.1992, capacitate care urmează a fi apreciată de către instanță și care urmează a fi nemijlocit reflectată de probele anexate la dosar în acest sens.

Colegiul atestă faptul că, la materialele dosarului, întru argumentarea temeiniciei demersului de scutire de la plata taxei de stat s-a invocat situația financiară precară, datorată ex-președintelui ACC nr.52/202.

În acest sens Colegiul reține că recurentul nu a prezentat probe suficiente în vederea determinării situației materiale reale a acestuia și determinării imposibilității de a suporta cheltuielile vizate de plata taxei de stat sau caracterul excesiv al acesteia, fiind în mod declarativ formulat un demers.

De altfel, CtEDO a relatat în practica sa constantă că, dreptul la o instanță nu este absolut. În această privință, Curtea Europeană, în mai multe cauze de acest gen, nu exclude niciodată ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției și impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy –Miloslavsky vs. Regatul Unit), urmează a fi una justificată, generată de situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție.

Reieșind din prevederile art.85 și art.118 din Codul de Procedură Civilă, urma ca instanței de judecată să-i fi fost administrate probe care urmau să confirme imposibilitatea achitării taxei de stat, însă recurentul a evitat să probeze acele circumstanțe care fac imposibilă achitarea acesteia.

Prin urmare, Colegiul consideră că instanța de apel în mod just a respins demersul de scutire de la plata taxei de stat, nefiind justificată necesitatea scutirii de la plata taxei de stat.

Abordarea recurentului privind lipsa mijloacelor financiare a fost formulată în mod incomplet și nu poate fi reținută întru determinarea situației materiale reale.

În aceste condiții, Colegiul apreciază recursul declarat de ACC nr.52/202 ca fiind neîntemeiat și care necesită a fi respins, ori încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016 este întemeiată și justificată de circumstanțele de fapt și de drept ale pricinii, reținute în mod corect de instanța de judecată, motiv pentru care încheierea recurată urmează a fi menținută.

Conform art.427 lit.a) din Codul de Procedură Civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 427 lit.a), art. 428 din Codul de Procedură Civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Asociația de Coproprietari în Condominiu nr.52/202.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 12 mai 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de societatea pe acțiuni „Apă Canal Chișinău” împotriva Asociației de Coproprietari în Condominiu nr.52/202, intervenient accesoriu Radu Cebotari, privind încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței,

Svetlana Filincova

Judecători –

Dumitru Mardari

Maria Ghervas